

DZIENNIK USTAW



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

15 grudnia

№ 127.

Rok 1923.

Treść: 1044. Ustawa z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe	1535
1045. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. w przedmiocie służby przygotowawczej i egzaminu praktycznego kandydatów na stanowiska urzędników rachunkowych i kasowych w służbie państwowej	1536
1046. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w sprawie podatku od kart do gry na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego	1538
1047. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dn. 31 października 1923 r. o dalszem podwyższeniu opłaty stempłowej od kart do gry	1538
1048. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu ziemniaków	1539
1049. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie państwowych egzaminów pielęgniarskich	1539
1050. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie przepisów o komunalnem pośrednictwie pracy na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego	1540

1044.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 6 grudnia 1923 roku

o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Art. 1. Do czasu wprowadzenia w obieg pieniężny stałej polskiej jednostki monetarnej obliczanie podstaw wymiaru, jako też wymierzanie, względnie obliczanie, tudzież zarachowywanie podatków, opłat, kar i grzywien oraz wszelkich innych świadczeń pieniężnych o charakterze publiczno-prawnym na rzecz Skarbu Państwa dokonywa się na podstawie franka złotego.

Art. 2. Wartość franka złotego (art. 1) oblicza się na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego w tym samym okresie czasu kursu funta szterlinga w postaci czeków na Londyn na giełdzie w Warszawie.

Art. 3. Minister Skarbu ogłasza w Monitorze Polskim wartość franka złotego (art. 2), wyrażoną w markach polskich, w terminach i na okresy, które ustali rozporządzenie wykonawcze.

Art. 4. Uiszczanie należności skarbowych, wymienionych w art. 1, a obliczonych zgodnie z przepisami art. 1 i 2 niniejszej ustawy, uskutecznia się w markach polskich według wartości franka złotego w okresie uiszczania należności.

Art. 5. Przerachowanie kwot pieniężnych, wyrażonych w markach polskich w obowiązujących ustawach i rozporządzeniach, dotyczących dochodów państwowych (art. 1 niniejszej ustawy), będzie uskutecznione w sposób następujący:

a) o ile ustawa lub rozporządzenie zawiera postanowienia, określające dzień, miesiąc, lub okres czasu miarodajny dla ustalenia podstaw wymiaru lub stawek podatkowych, to przerachowanie ma być dokonane na podstawie wartości franka złotego tego samego dnia, miesiąca lub okresu;

b) jeżeli ustawa lub rozporządzenie nie zawiera postanowień, wspomnianych w punkcie a) niniejszego artykułu, to za podstawę przerachowania ma być przyjęta przeciętna wartość franka złotego z ostatnich trzech miesięcy, poprzedzających miesiąc ogłoszenia ustawy lub rozporządzenia.

Art. 6. Dla przerachowania kwot marek polskich, nie dosięgających jednego franka złotego, służyć będą ułamki tegoż franka, wyrażone w częściach dziesiętnych lub setnych, przyczem dopuszcza się niezbędne zaokrąglenia.

Art. 7. Określenie sposobu stosowania niniejszej ustawy do poszczególnych rodzajów dochodów państwowych (art. 1 niniejszej ustawy) oraz ogłoszenie wyników przerechowania, uskutecznionego w myśl poprzednich przepisów (art. 5 i 6 niniejszej ustawy), zastrzega się rozporządzeniem Ministra Skarbu, wydanem w porozumieniu z właściwymi ministrami, ewentualnie rozporządzeniem Rady Ministrów.

Art. 8. Zaległe i bieżące należności Skarbu Państwa (art. 1) tak w dniu wejścia w życie tej ustawy, jak i powstałe po tym dniu, mają być do niniejszej ustawy dostosowane.

Minister Skarbu w drodze rozporządzenia przeprowadzi przystosowanie kasowości i rachunkowości do niniejszej ustawy, a w szczególności poleci przyjmowanie zaliczek zwaloryzowanych przed terminem płatności podatków według kursu franka złotego, miarodajnego w dniu uskutecznionych wpłat.

Art. 9. Postanowienia niniejszej ustawy stosują się również do publiczno-prawnych dochodów związków i instytucji samorządowych oraz instytucji o charakterze publiczno-prawnym.

Pobrane na rzecz związków i instytucji samorządowych oraz instytucji o charakterze publiczno-prawnym dodatki do podatków wypłaca Skarb Państwa tym związkom według wartości franka złotego w terminie wpływu tych dodatków do kas skarbowych.

Niniejsza ustawa upoważnia Rząd do wymierzania, obliczania i pobierania opłat kolejowych, pocztowych, telegraficznych oraz innych stawek taryfowych na podstawie franka złotego.

Wszelkie kredyty, udzielane przez instytucje państwowe i samorządowe, będą waloryzowane na na zasadach art. 1 i 2 niniejszej ustawy.

Szczegółowe przepisy w tym względzie wyda Rada Ministrów.

Art. 10. Przepisy ustaw podatkowych, wprowadzające stosowanie do danin publicznych wykładnika podwyżki lub zniżki na zasadzie wskaźnika cen hurtowych, tracą moc obowiązującą z chwilą zastosowania do tych danin przepisów niniejszej ustawy.

Traci również moc obowiązującą ustawa z dnia 24 października 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kar za zwłokę (Dz. U. R. P. № 112, poz. 891) odnośnie do tych danin, do których stosują się postanowienia niniejszej ustawy. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy od tych danin oblicza się odsetki za zwłokę w wysokości 2⁰/₀ miesięcznie.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1045.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 listopada 1923 r.

w przedmiocie służby przygotowawczej i egzaminu praktycznego kandydatów na stanowiska urzędników rachunkowych i kasowych w służbie państwowej.

Na podstawie art. 11 i art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska urzędników rachunkowych i kasowych w służbie państwowej winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej oraz złożyć egzamin praktyczny.

§ 2. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy powołanej do mianowania urzędników rachunkowych i kasowych.

Do podania mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód posiadania wykształcenia średniego, świadectwo zdrowia oraz dokładny życiorys.

§ 3. W wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, będą mogli być dopuszczeni do służby przygotowawczej—w zastosowaniu postanowień zawartych w ustępie ostatnim art. 11 i ustępie pierwszym art. 115 ustawy o państwowej służbie cywilnej—kandydaci nieposiadający pełnego wykształcenia średniego.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok i odbywa się ją kolejno możliwie we wszystkich działach rachunkowości, względnie kasowości.

O ile kandydat wykaże, że posiada przynajmniej trzyletnią praktykę rachunkowo-kasową w instytucji publicznej lub prywatnej, może władza naczelna w razie bardzo dobrej kwalifikacji skrócić czas służby przygotowawczej, ewentualnie także zwolnić od złożenia egzaminu praktycznego.

O wyniku służby przygotowawczej wydaje opinie właściwa komisja kwalifikacyjna na podstawie sprawozdania władzy służbowej kandydata. W sprawozdaniu winna władza służbowa podać obok oceny pilności i uzdolnienia kandydata także opinię o zachowaniu się jego w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza, która przyjęła kandydata na służbę przygotowawczą, zwolnić go ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg jednego roku. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem kandydat poddać się egzaminowi praktycznemu.

W razie niezłożenia egzaminu w ciągu dwóch lat od wstąpienia do służby należy kandydata zwolnić ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do władzy powołanej do